

עין משפט
בר מצוה

קטו. האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות

מסורת הש"ס

דלמא מסר ליה. נתנו לו ולא קנו מידו ושמה יחזור בו לכה
למימש להכי דלותיות כגון שטר נקנות במסירה בלא קנין ואין יכול
לחזור בו: גבן הוה. אללנו היה בנהרדעא וגיטא כתיב בקורא:
הכל לא חיישין. דהא איבדקא כל נהרדעא ולהאי ענן לכה למימש
דהא אמרי סהדי כו' ואביי לא חייש
לדלמא אויל ליה לעלמא ובדיקה
הוא דקמנריך באתו ממוס: הכל
חיישין. הואיל והחוק איש אחר
בעירו כשמו: גמלא פריח. הולך
מהר כעוף פורח: בקפילה. על ידי
סס: מילי מסר. ואע"פ שלא היה
עממס שמה ממחלה אמר להס
בעירו כתבו גט לאשתי ואח"כ הלכו
העדים לקורא: שילי הוה עיני. מקומות
הן: ה"ג מאי הוה עיניו דשוממני.
מי חיישין שמה פינן: אמרו הכי.
בשעת כעסן: מ"ט דקטטה. דתנן
במתניתין כי אמרה מת בעלי לא
מהימנא: דמשקלא. מרוב שגאה
מתכוונת לאסור עצמה עליו:
דאמרה דומי. כל מקום סכנה
שראתה אינה נותנת דעתה לו ומר
שמה לא מת ולא אנשא דהואיל
וסניא ליה לא דייקא כולי האי:
עד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה למאי וכו'
לאין מוזילין דפליגי
בפלוניא
(ב) ד"ה מאי אמרת וכו'
אלא אליבא דרבי דאית ליה
כ"ל ויתבי מאיר רבא

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה הכל.
ואר"ת הכל כו'. י"ב
ורש"א וי"ט כתיב דייקא
סמין על טעם דלמרינן
מילי מסר:

מוסף רש"י

אותיות נקנות במסירה.
המור שטר חוב לחבו
קנה המור במסירת אותיות
(סנהדרין ל"א) לכו נריך
לכחו שטר מריה על
שטר שהוא מוכר לו אלל
מתמר לו שטר שיש לו על
אחרים לכות בו נחמדי
הלוה לפורעם ליה (קדושין
סח) ומשפדלו לו ליה ליה
הקונה כמו שהיה משפדן
למלה כל זמן שלא חזר
ומתלו (רשב"ם ב"ב פס"ט)
לגבות הולקת את החוב מן
הלוה במסירה שמסר לו
טעין ליה לזר על פי
ללוותה ממכר (שם ע"ג)
ולא נריך למכח קני לך
וכל שעבדיה ולא שום שטר
(שם ע"ג). בגמלא פריח. מן
מין גמליה ים שהם קלים
מכוחם כעוף הפורח
(מכות ה.). כי איתנבו
בשילי. ואתה כותבין שם
אותה העיר בשטרי מריה
או שטרי הלוה או שטרי
מתנה או זכרון עוהו,
כתבו בתוך השטר מקום
שאהם יושבים שם בשעת
כתיבה. כלומר במקום
פלוגי כתבו בהן מה שהאילו
מקום פלוגי (רשב"ם ב"ב
פ"ב). רבי איתנבו
הבינו. לכתוב שטר בתרבו
הבינו. כתבו בתרבו כשני
כתבו ואל על גב דמימסין
כו' (גיטין פ. ב) כתיב מקום
(רשב"ם שם).

למאי ניהוש לה אי לנפילה כו'. והא דלמרי' צפ' גט פשוט (ב"ב
קעג). אותיות נקנות במסירה אביי אמר נריך להביא
ראה פירוש דחיישין לנפילה ופקדון וי"ל דהתם אירי בנפילה
דרכים אלל לנפילה דיחיד שיפול מיוסף בן שמעון וימלאו יוסף בן
שמעון אחר ודאי לא חיישין והכי נמי

מפלוג צפ' גט פשוט (שם דף קעב):
בין נפילה דיחיד לנפילה דרבים
וא"ת א"כ היכי קאמר התם אהא
דתנן במתני' (שם): דשני יוסף בן
שמעון מויליאס שטר חוב על אחרים
ותנא דבריית' קאמר לאין מוזילין (א)
בפלוגמא דפליגי צפ' ורבה נריך
להביא ראה או אין נריך דמ"ד
אין מוזילין סבר לה כצפ' דחייש
לנפילה והא לנפילה דחד לא חייש
אביי שיפול מיוסף בן שמעון זה
וימלאו אחר ויש לומר דלאו ממס
בפלוגמא דצפ' ורבה פליגי אלל כמו
שאציי חשש לנפילה דרבים חושש
אותו מנא אפי' לנפילה דיחיד וא"ת
והכי מיימי התם ראה אביי
למילתיה דחיישין להביא ראה אלמא
חיישין לנפילה מההוא דלחמא מן
האחין שהיה שטר חוב יואל מתמח
ידו עליו להביא ראה אלמא חיישין
לנפילה והא אחין הוה נפילה דחד
ולא חייש אביי ויש לומר דמדמי
אחים דשמטי ואזי כדמפרש התם
לנפילה דרבים והא חיישין לנפילה
דרכים התם נמי ש' לחוס:

מאי אמרת דצפ' אמר ר' אבהו
אותיות נקנות במסירה.
וא"ת ורבה היכי מיימי מינה ראה
הא שפיר קאמר אביי וכו' מימא
דחייש לנפילה ופקדון דלמרי' צפרק
גט פשוט (שם קעג): אותיות נקנות
למאי ניהוש לה אי לנפילה וי"ל

דבא סבירא ליה דאין אותיות נקנות במסירה ולכן מיימי ראה דאי חיישין לתרי יתכן הכא נמי גבי חצי בר ננאי הוה לן למימש דלמא
מסר ליה והשתא חוזר בו והא דקאמר צפ' גט פשוט (ב"ב קעג) אותיות נקנות במסירה כו' ורבה אמר אין נריך לאו משום דרבא ס"ל
הכי אלל אליבא דר' (ב) מאיר דאית ליה הכי במתני' דהתם פליגי וא"ת בריש כל הגט (גיטין כד): אמר קטנה הוא דלא מני מגרש
הכי גדולה מני מגרש אמר רבא זאת אומרת שני יוסף בן שמעון דהריש בעיר אחת מוזילין שטר חוב על אחרים ומה ראה הוא גט
לשטר חוב בגט אין לחוש שמה ממסר לחברתה להתגרש בו שידוע שלא תוכל להתגרש ובשטר יש לחוש דלמא מסר ליה וי"ל דהתם גרס
רבה מדמהדר אביי בתריה והכא גרס רבא אי נמי אפי' גרס התם נמי רבא יש לפרש דהכי דייקין התם דכי היכי דגדולה מני מגרש
ולא חיישין שמה ממסר לזר על פי כלוחיתו ה"ג לא חיישין לשני יוסף בן שמעון שמה ממסר זה לזה לזר על פי כלוחיתו דלגבות
החוב זה יודעין ממסירה מועלת דאין אותיות נקנות במסירה וה"ר אלהן תירך דמדמי שטר לגט דכמו שהיה לנו לחוש בגט לנפילה
כיון דלא יודעיהר איה הכי נמי היה לחוש בשטר דלמא מסר ליה ומדלא חיישין בגט לנפילה הוא הדין דלא חיישי' דלמא מסר ליה:
אותיות נקנות במסירה. הא אין נקנות חיישין דלמא מסר ליה ותימה מאי שגא דצדכיים שאין עשוין להשאל ולהשכיר ו' שהמחזק
בו נאמן לומר שהוא שלו כי אפילו ידוע שמאמינים זה לזה אין לחוש על פקדון אלל דצדכיים העשויים להשאל ולהשכיר
וגודרות שהדבר ידוע שלא לקחם א"כ גבי אותיות נמי היה לנו להאמינו כשאומר שהם שלו וכי מימא כיון דאין אותיות נקנות במסירה
דנריך שטר ואין לו שטר חיישין דאין שלו מ"מ ליחוש שמה הקנה לו אגב קרקע דשטר נקנה אגב קרקע כדלמרינן בהמוכר את הסיפיה
(ב"ב דף קעג) ו' (שם) בשמעתא דאין אותיות נקנות ושמה קנין אגב קרקע לא שכיחא אי נמי לא מהני קנין אגב קרקע אלל בשטר של אותה
קרקע כדלמרינן התם כיון שהחזיקו בקרקע נקנה השטר בכל מקום שהוא דשטר אפסרס דארעא הוא אלל שטר חוב בעלמא אין נקנה אגב
קרקע דלא דמי למטלטלין אלל תימה לר"י דלמא לא נימא שהם שלו ולא נתן לו חזרו כלום ושמה כיון דשמה כשמה ואין מוכיח מתוך
השטר שהוא שלו ולא עשה בו סימן יש לחוש שמה של חזרו היה כי אי אפשר שלא יהא סימן לזה שז' פרי' דודאי הקלף
יכול לעכב שלא יפסיד חוקתו אע"פ שדרכו להפקיד גביה אלל החוב לא יוכל להוילא כל זמן שנוכל להסתפק דלמא הפקיד גביה והיינו
נמי דלמא בגט פשוט (שם קעג). גבי שאני הכל דאחין משמטי מהדדי ואין החוב למוחזק שלא יוכל לגבות החוב אלל הקלף נראה לר"י
שיכול לעכב וכן חפץ אחר: **הבא חיישין דצפ' פריחא אור.** וא"ת צפ' דכמות (דף ה. ו) אמר רבא (ב"ב אבא) אתו
די תרי ואמרו כמד צבצא צבצרא הרג פלוגי את הנפש בנהרדעא ואתו די תרי ואמרו צבניא כמד צבצא עמנו הייתם כשורא חזין
אי מנפרא לפניה מנו אולי אין נהרגין ואי לא מנו אולי נהרגין פשיטא מהו דתימא ניהוש בגמלא פריחא קמ"ל (א) ואר"ת דהכל כיון שכתבין
לקלף אשת חזרו אול בגמלא פריחא אלל התם אס הלכו בגמלא פריחא היה מקלקלם יותר וה"ר מנחם פי' דהתם אס איתא דאלו בגמלא
פריחא היה להן לטעון כן ומדלא אמרו הכי ש"מ דשקר הם מעידים: **אע"ג דמימסין א"ב מירי בשילי.** אר"ת דשילי והיני שני מקומות
הן וסמוכות זה לזה כדלמא במס' צ"ה (דף כה): רב הונא בשעתא דריגלא מתכפי ליה מהיני לשילי ולרבותא נקט הני מקומות סמוכין
זה לזה: **וליהמנה מדרב המנוא.** אמר ר"י דהלכתא כרב המנוא מדפריך סתמא דגמרא מרב המנוא ובצ"ב דכתובות (דף כג) ו' (שם)
גבי אמנה נשביתי דייק לזוקומי אמוראי דהתם כרב המנוא ובצ"ב התקבל (גיטין כד): נמי פריך דר"י מדרב המנוא והא דבשיליה נדרים
(דף גא) ו' (שם) דחה (י) רבה למילתיה דחויא בעלמא הוא ואפי' פליגי הלכתא כרב המנוא כדפי' וא"ת צוקף פרק הכותב (בבא בתרא פ"ג) ו' (שם)
גבי הויליא גט דקאמר רב יוסף הצ"ע שאין שם עדי גירושין דמיגו ליכול לומר לא גרשתיא יכול לומר גרשתיא ונתתי לה כתובה
והיאך יכול לומר כן כיון שנאמנת לומר גרשתיא ויש לומר דכשתועבת כחובה אינה נאמנת אלל דוקא לענין נישואין:

איכא

זו א מיי פ"ג מהל'
גירושין הלכה י
טושי"ע אה"ע סימן קלב
סעף ד':
ז ב מיי שם פ"ה הל' בה
ופכי' מהלכות מלוה
ולוה הלכה ו פתג עשין דז
טושי"ע שם סימן קכח
סעף א וטושי"ע ח"מ סימן
מג סעף כ':
יח ג מיי פ"ו מהל' שאלה
ופקדון הל' ד סמג
עשין פה טושי"ע ח"מ סימן
לז':
יב ד מיי פ"ב מהל'
גירושין הל' ד ופט"ו
מהל' אישות הל' כו סמג
עשין מה טושי"ע אה"ע סי'
ז סעף ב וסמג קנב סעף
ב':
כ ה מיי פ"ג מהל'
גירושין ה"א סמג
עשין נט טושי"ע שם סי' ז
סעף מח:

תוס' חד מקמאי
ההוא גיטא דאשתבא
בסורא האי עובדא
נמי הכי הוה שהווי
העדים מעידים נמי דהאי
עני בר חייא יהוה
יתרב בסורא א"ל נכתוב
ונחתום גט לאשתו.